

Κώστας Μόντης

Μνεία
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Τα ποιήματα ανήκουν σε μια σειρά ολιγόστιχων ποιημάτων
με τον γενικό τίτλο «Στιγμές».

Σκοπός τους είναι να αποτυπώσουν ένα φευγαλέο γεγονός,
συναίσθημα ή σκέψη.

Είναι *επιγραμματικά* και *θυμοσοφικά* με *αμεσότητα*
και πυκνότητα νοήματος.

Τα ποιήματα εκφράζουν τη *μαρτυρία του οριακού Ελληνισμού*
της περιφέρειας ή του μείζονος Ελληνισμού

Έλληνες ποιητές

Ελάχιστοι μας διαβάζουν
ελάχιστοι ξέρουν τη γλώσσα μας
μένουμε αδικαίωτοι κι χειροκρότητοι
σ' αυτή τη μακρινή γωνιά
όμως αντισταθμίζει που γράφουμε ελληνικά.

Την γλώσσα την ελληνική οι Ποσειδωνιάται
εξέχασαν τόσους αιώνας ανακατευμένοι
με Τυρρηνούς, και με Λατίνους, κι άλλους ξένους.
Το μόνο που τους έμενε προγονικό
ήταν μια ελληνική γιορτή, με τελετές ωραίες,
με λύρες και με αυλούς, με αγώνες και στεφάνους.
Κ' είχαν συνήθειο προς το τέλος της γιορτής
τα παλαιά τους έθιμα να διηγούνται,
και τα ελληνικά ονόματα να ξαναλένε,
που μόλις πια τα καταλάμβαναν ολίγοι.
Και πάντα μελαγχολικά τελείων' η γιορτή τους.
Γιατί θυμούνταν που κι αυτοί ήσαν Έλληνες —
Ιταλιώται έναν καιρό κι αυτοί·
και τώρα πώς εξέπεσαν, πώς έγιναν,
να ζουν και να ομιλούν βαρβαρικά
βγαλμένοι — ω συμφορά! — απ' τον Ελληνισμό.

Της εισβολής

**"Είναι δύσκολο να πιστέψω
πως μας τους έφερε η θάλασσα της Κερύνειας
είναι δύσκολο να πιστέψω
πως μας τους έφερε η αγαπημένη θάλασσα της Κερύνειας".**